

Ovlivnění nazality poruchou basálních ganglií

Semestrální projekt

B2M31AEDA, 2019/20

Vojtech Illner, Tomáš Hyhlík

illnevoj@fel.cvut.cz, hyhlito1@fel.cvut.cz

1 Úvod

Výrazným aspektem neurodegenerativních onemocnění je dopad na pacientovi motorické schopnosti. Mezi nejčastější případy patří Parkinsonova (PN) a Huntingtonova (HN) nemoc. Tyto choroby vyvolávají velice odlišné obtíže i přesto, že obě postihují basální ganglia. Pro PN je charakteristická přítomnost 5 Hz klidového třesu, *bradykineze* (zpomalenost pohybů), svalová rigidita a shrbený a nestabilní postoj, zatímco HN se projevuje přítomností *chorei* (nekoordinovaných trhavých mimovolných pohybů). Pro obě nemoci pak bývá velmi častý výskyt poruchy řeči.

Výskyt *hypernazality*, jako jeden z typů poruchy řeči u neurodegenerativních onemocnění, byl již popsán v předchozích studiích [1]. Jedná se o patologicky zvýšenou nosovost kdy jsou nosní a ústní dutina při tvorbě orálních hlásek propojeny a artikulační proud směřuje do úst namísto do nosu. U PN k hypernazalitě dochází v důsledku oslabení a únavy svalů spojených s bradykinezí, u HN může nastávat kolísání hypernazality kvůli neschopnosti udržet stabilní tonus svalů, které jsou zodpovědné za uzavírání průchodu do nosní dutiny.

Hypernazalita tak může sloužit jako užitečný biomarker, indikující zdali vyšetřovaný pacient trpí neurodegenerativní chorobou či ne, popřípadě jakým typem (PN/HN). Dal by se použít například do možné aplikace, odhalující brzké stádía nemoci, její závažnost, nebo monitorovat průběh a účinky medikace.

V této práci se věnujeme měření základních charakteristik hypernazality, za pomoci automatických akustických analýz i subjektivních poslechových testů. Je zkoumáno, zdali se významně liší pro zdravé a pacienty trpící PN či HN a zda dochází k výraznému rozdílu mezi oběma nemocemi, umožňující mezi nimi rozlišovat. Dále, jestli změřené charakteristiky reflektují závažnost nemoci, hodnocené pomocí míry poruchy motoriky, řeči, bradykineze (u PN) a chorei (u HN). Zaměřeno bude také na to, zdali námi sledované parametry (např. věk) významně neovlivňují výsledky testů.

2 Metody

2.1 Řečová data

Na provedení analýz byla pořízena řečová data od 37 zdravých lidí (věk. průměr 63.1 roku, směr. odchylka (SD) 8.7 roku), 37 pacientů s PN (věk. průměr 63.4 roku, SD 9.6 roku) a 37 s HN (věk. průměr 49.0 roku, SD 12.7 roku). Míra závažnosti nemoci byla určena podle standardizovaných škál, uvedených v tabulce 1.

	PD		HD	
	standardizovaná škála	rozsah	standardizovaná škála	rozsah
porucha motoriky	UPDRS III	0 - 108	UHDRS	0 - 124
porucha řeči	UPDRS III speech item 18	0 - 4	UHDRS speech item	0 - 4
bradykineze	UPDRS III	0 - 24	-	-
chorei	-	-	UHDRS	0 - 28

Table 1: Hodnocení závažnosti nemoci podle standardizovaných škál. Platí, že čím větší hodnota tím je porucha závažnější.

Všichni účastníci byli požádáni o prodlouženou fonaci hlásky /i/ a krátký monolog na zvolené téma.

2.2 Měření dat

Pro automatické zhodnocení hypernazality byla použita prodloužená fonace na kterou byl aplikován algoritmus analýzy třetino-oktávového spektra [2]. Následně byly vypočítány 3 akustické příznaky: míra

hypernazality (Efn mean [dB]), kolísavost hypernazality (Efn SD [dB]) a nárůst hypernazality v čase (Efn trend [dB/s]) kvůli postupné únavě vokálního traktu.

Zároveň byla míra hypernazality vyhodnocena subjektivně z řečových monologů 10ti nezávislými hodnotiteli podle škály the Great Ormond Street Speech Assessment '98 (GOS.SP.ASS.'98) [3]. Škála má rozsah 0 - 3 kde 0 značí normální nazalitu a 3 těžkou nazalitu.

2.3 Statistické testy

3 Výsledky

4 Závěr

References

- [1] Theodoros DG, Murdoch BE, Thompson EC. Hypernasality in Parkinson Disease: A Perceptual and Physiological. Journal of Medical Speech-Language Pathology, 1995; 3:73-84.
- [2] Kataoka R, Warren DW, Zajac DJ, Mayo R, Lutz RW. The relationship between spectral characteristics and perceived hypernasality in children. J Acoust Soc Am 2001; 109:2181-2189.
- [3] Sell D, Harding A, Grunwell P. GOS.SP.ASS.'98: an assessment for speech disorders associated with cleft palate and/or velopharyngeal dysfunction (revised). International Journal of Language & Communication Disorders 1999; 34:17-33.